

РЕШЕНИЕ

№ 852

гр. София, 16.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Б СЪСТАВ, в публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Любомир Василев

Членове: Калина Анастасова
Десислава Ал. Алексиева

при участието на секретаря Донка М. Шулева
като разгледа докладваното от Калина Анастасова Въззивно гражданско дело
№ 20211100505970 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С [Решение № 20031507 от 03.02.2021 г. постановено по гр. д. № 1877/2020 г.](#) на СРС, 165-ти състав, е признато за установено по отношение на ответника Н. А. К., ЕГН:*****, че в полза на ищеца „С.в. АД, ЕИК: ****”, съществува вземане за сума от 751,70 лв., представляваща главница за предоставени ВиК услуги, за водоснабден имот, находящ се в гр.София, ж.к. „****”, клиентски №2800030248, за периода: 06.03.2012г.- 07.04.2019г., ведно със законна лихва върху сумата, считано от 27.06.2019г. до окончателното ѝ изплащане, сума от 92,90 лв., представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода: 06.04.2012г.- 07.04.2019г., за които суми е издадена на 09.09.2019г. Заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК по ч.гр.д. №36731/2019г. по описа на СРС, 165 състав, като са отхвърлени, като неоснователни исковете до пълните им предявени размери от 1887,37 лв., представляваща главница за потребени ВиК услуги, за водоснабден имот, находящ се в гр.София, ж.к. „****”, клиентски №2800030248, за периода: 06.03.2012г.- 07.04.2019г. и сума от 347,25 лв., обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода: 06.04.2012г.- 07.04.2019г., като неоснователни.

В срок е подадена въззивна жалба от ответника Н. А. К. срещу решението в частта, с която са уважени предявените установителни искове. Излага доводи за неправилност и необоснованост на решението на СРС; постановяване на решението в

противоречие с материалния закон и в нарушение на процесуалните правила. Поддържа становище, че в проведеното пред първата инстанция производство не е установено при условията на пълно и главно доказване, че ответникът е потребител на ВиК услуги за посочения аб.№ и имот, че е титуляр на партията. Поддържа, че не е собственик или носител на вещно право на ползване за този имот, както и че не е подала заявление за откриване на партия на нейно име за имота. Същевременно представената по делото справка от имотния регистър не е годно доказателствено средство за установяване собственост или учредено вещно право на ползване. Освен това и при съобразяване на информацията посочена в последната се установява, че имота е съсобствен на две лица, поради което и при липса на ангажирани доказателства за съгласие от единия кой да бъде титуляр на партията, то, отговорността на ответницата не може и не следва да бъде ангажирана за ползване на ВиК услуги и тяхното заплащане. Същевременно от справката от СО /МДТ/ не се установява, че данъчно задължено лице е ответницата. Заявява, че при формиране извод за недължимост на част от сумите, поради уважаване в една част на релевираното правопогасяващо възражение съдът не е отчел правилно математически дължимата сума за ползвани и незаплатени ВиК услуги.

Жалбоподателят моли въззивния съд да отмени решението в обжалваната му част и да отхвърли изцяло предявените искове.

Въззиваемата страна С.в. АД не е подала писмен отговор и не изразява становище пред въззивната инстанция.

Съдът, като обсъди доводите във въззивната жалба относно атакувания съдебен акт и събраните по делото доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

Жалбата е подадена в срок и е допустима.

Съгласно разпоредбата на [чл.269 ГПК](#) въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата с изключение на случаите, когато следва да приложи императивна материалноправна норма, както и когато следи служебно за интереса на някоя от страните - т. 1 от [ТР № 1/09.12.2013 г. по тълк.д. № 1/2013 г.](#) на ОСГТК на ВКС.

Процесното първоинстанционно решение е валидно, допустимо и неправилно в една част.

С оглед доводите за неправилност на постановеното решение в обжалваната част изложени в подадената въззивна жалба, съдът намира следното:

За да уважи предявените по реда на чл.422 ГПК установителни искове по чл.124, ал.1 от ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 200 ЗЗД и чл.86, ал.1 ЗЗД,

първоинстанционният съд е приел, че по делото се установява, чрез представените писмени доказателства, че ответникът е титуляр на партидата на процесния имот, макар да не е установено, че същата е собственик на имота, за който са доставяни количества ВиК услуги възлизащи на исковата стойност. Приел е, че съобразно действащата разпоредба на чл.11, ал.7 и 8 от ЗРВиКУ и приложимата подзаконова нормативна уредба следва да се приеме, че ответницата е потребител на услугите на водопреносния оператор.

Така формираните изводи се възприемат от настоящия състав в една част при допълнително изложени съображения в следния смисъл.

Съгласно чл.193 от Закона за водите /ЗВ/, обществените отношения, свързани с услугите за водоснабдяване и канализация, се уреждат със Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги /ЗРВКУ/, при спазване изискванията на този закон. Според нормата на чл. 1, ал. 2 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги /ЗРВКУ/, водоснабдителните и канализационните /ВиК/ услуги са тези по пречистване и доставка на вода за питейно-битови, промишлени и други нужди, отвеждане и пречистване на отпадъчните и дъждовните води от имотите на потребителите в урбанизираните територии /населените места и селищните образувания/, както и дейностите по изграждането, поддържането и експлоатацията на водоснабдителните и канализационните системи, включително на пречиствателните станции и другите съоръжения. Според дадената в § 1, т. 2, б. "а" от ДР на ЗРВКУ легална дефиниция на понятието "потребители на ВиК-услуги", това са юридически или физически лица- собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят ВиК услуги. В разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от приложимата Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи /в редакция- попр., бр. 93 от 19.10.2004 г.; изм. с Решение № 3887 от 28.04.2005 г. на ВАС на РБ- бр. 41 от 13.05.2005 г., в сила от 13.05.2005 г. / е указано, че потребители на ВиК услуги са собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж и право на ползване, включително чрез концесия, на водоснабдени имоти /в този смисъл е и чл. 2, ал. 1 от Общите условия на ищеца/. Получаването на тези услуги се осъществява при публично известни общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика /собствениците/ на ВиК системи и от съответния регулаторен орган, които общи условия влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им в централен ежедневник- чл. 8, ал. 1 и ал. 3 от Наредбата.

При съобразяване на цитираните нормативни разпоредби и на събраните в процеса доказателства се налага извод, че ответникът е имал качеството потребител на ВиК услуги по смисъла на § 1, ал. 1, т. 2, б. "а" от ДР на ЗРВКУ и чл. 3, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2, т. 2 от Наредба № 4/ 14.09.2004 г. през исковия период, тъй като е притежавал

вещно право върху процесния имот /право на собственост/ през този период. За установяване притежанието на вещно право върху имота от страна на ищеца е представена поименна справка от имотния регистър, според която на 14.05.2003 г. ответникът е придобил чрез покупка процесния имот заедно с Юри Ангелов Карагъзов, като няма данни това вещно право да е отчуждено от него преди или през процесния период.

Имотният регистър е система от данни за недвижимите имоти на територията на Република България и се състои от партидите на отделните имоти. Съгласно чл. 44, ал. 1 от Правилника за вписванията /ПВп/ писмените справки се състоят в издаване удостоверения за вписванията, отбелязванията или заличаванията, както и в издаване преписи или извлечения от съществуващите вписвания, отбелязвания или заличавания по книгите, или от партидата на лицата, а според чл.45 ПВп удостоверенията се отнасят: а) за определени лица; б) за определени недвижими имоти; в) за определено време. Според чл. 80 ЗКИР актът се вписва, ако праводателят е вписан в имотния регистър като носител на правото, освен при придобиване на право по давност, а съгласно чл. 82, ал. 1 ЗКИР съдията по вписванията разпорежда да се извърши вписването, след като провери дали са спазени изискванията на закона, както и предвидената от закон форма на акта, с който се признава, учредява, прехвърля, изменя или прекратява вещното право. Предвид указания в Правилника за вписванията и ЗКИР характер на вписванията в публичния имотен регистър, представената справка с дата 17.12.2019 г., която не е оспорена от ответника, е годна да установи притежанието на вещно право от него и основаната на това договорна обвързаност с ищцовото дружество. Отразените в справката факти не са оспорени от ответника /твърдението, че е негодно доказателство не е равнозначно на оспорване на вписаните в нея данни/, нито е проведено насрещно доказване, че през процесния период притежаваното от него вещно право е било отчуждено. Притежанието на вещно право върху част от имота обосновава извод за наличието на облигационно правоотношение с предмет доставка на ВиК- услуги, обвързващо страните, по което ответникът- като потребител на доставените от ищеца услуги, дължи заплащане на тяхната стойност. Неправилен е изводът на СРС, обаче, че ответникът е изключителен собственик на имота, тъй като според посочената справка правата му върху него са в обем от 1/2 идеални части и в тези предели съответно следва да бъдат признати и задълженията му към ищеца.

В случая, чрез представената пред първата инстанция справка от Служба по вписванията – София за периода от 01.01.1992 г. до 17.12.2019 г. се установява, че ответникът Н. А. К. е собственик на ½ ид.ч. от процесния имот – апартамент №59, находящ се в гр.София, ж.к. „****“, клиентски № 2800030248 при ищцовото дружество.

Събрани са в първоинстанционното производство и доказателства относно доставката на ВиК- услуги в процесния имот, като видно от приетото като неоспорено

от страните заключение на комплексна съдебно техническа и съдебно- счетоводната експертиза, стойността им за партида с кл. №1005045764 за периода от 06.03.2012 г. до 07.04.2019 г. възлиза на сумата от 1 721,56 лв., представляващо цена на 898,966 куб.м., изчислени при реално измерено количество изразходвана вода от водоснабдителната система на оператора, отчетено чрез монтираните водомери /4 бр. водомери/ при осигуряван достъп и при корекции за изравняване на служебно изчисленото и реално изразходвано количество.

При съобразяване основателността на правопогасяващото възражение на ответника в една част за периода от 06.03.2012 г. до м.05.2016 г. за сумата 1135.67 лв., дължима за посочената партида е сумата 585.89 лв., от която сума ответницата дължи ½ или 292.94 лв. за периода м.05.2016 г. до 07.04.2019 г.

Върху тази сума на основание чл.86, ал.1 ЗЗД се следва законна лихва в размер на 46.45 лв. за периода 27.06.2016 г. до 07.04.2019 г.

При тези изводи предявените установителни искове следва да бъдат уважени за сумата 292.94 лв.-главница за потребени в имота ВиК услуги и сумата 46.45 лв. – законна лихва за периода 27.06.2016 г. до 07.04.2019 г.

При тези съображения, поради частично несъвпадане изводите на двете съдебни инстанции по съществото на спора решението на СРС следва да бъде отменено в частта над сумата 292.94 лв.-главница за потребени в имота ВиК услуги за периода м.05.2016 г. до 07.04.2019 г. до сумата 751.70 лв. и над сумата 46.45 лв. –законна лихва за периода 27.06.2016 г. до 07.04.2019 г. до сумата 92.90 лв., както и в частта, с която са присъдени в полза на ищеца разноси в размер над сумата 105.36 лв. за исковото и заповедно производство до сумата 262.86 лв.

В останалата обжалвана част, в която е призната дължимостта на сумите 292.94 лв.-главница за потребени в имота ВиК услуги и сумата 46.45 лв. –законна лихва за периода 27.06.2016 г. до 07.04.2019 г. и разноси в полза на ищеца в размер на 105.36 лв. за исковото и заповедно производство решението като правилно следва да бъде потвърдено.

Ищецът следва да бъде осъден да заплати допълнително на ответника на основание чл.78, ал.3 ГПК и сумата 120.58 лв.-разноси за исковото и заповедно производство.

По разноските:

Страните не претендират разноси пред настоящата инстанция, поради което съдът не дължи произнасяне.

Водим от горното, СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20031507 от 03.02.2021 г. постановено по гр. д. № 1877/2020 г на СРС, 165-ти състав, В ЧАСТТА, с която на основание чл.422 ГПК вр. чл.124, ал.1 от ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 200 ЗЗД и чл.86, ал.1 ЗЗД е признато за установено по отношение на ответника Н. А. К., ЕГН:*****, че в полза на ищеца „С.в. АД, ЕИК: ****, съществува вземане за сума от 458.76 лв. /разлика между сумата 751.70 лв. и сумата 292.94 лв./, представляваща главница за предоставени ВиК услуги, за водоснабден имот, находящ се в гр.София, ж.к. „****, клиентски №2800030248, за периода: 06.03.2012г.- 07.04.2019г., ведно със законна лихва върху сумата, считано от 27.06.2019г. до окончателното ѝ изплащане, сума от 46.45 лв. /разлика между сумата 92,90 лв. и сумата 46.45 лв./, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода: 06.04.2012г.- 07.04.2019г., както и в частта, с която са присъдени в полза на ищеца „С.в. АД разноси в размер над сумата 105.36 лв. за исковото и заповедно производство до сумата 262.86 лв., за които суми е издадена на 09.09.2019г. Заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК по ч.гр.д. №36731/2019г. по описа на СРС, 165 състав, като вместо него ПОСТАНОВЯВА следното:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „С.в. АД, ЕИК: **** срещу Н. А. К., ЕГН:***** искове по чл.422 ГПК вр. чл.124, ал.1 от ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 200 ЗЗД и чл.86, ал.1 ЗЗД за признаване за установено, че Н. А. К. дължи на „С.в. АД сума от 458.76 лв. /разлика между сумата 751.70 лв. и сумата 292.94 лв./, представляваща главница за предоставени ВиК услуги, за водоснабден имот, находящ се в гр.София, ж.к. „****, клиентски №2800030248, за периода: 06.03.2012г.- 07.04.2019г., ведно със законна лихва върху сумата, считано от 27.06.2019г. до окончателното ѝ изплащане, сума от 46.45 лв. /разлика между сумата 92,90 лв. и сумата 46.45 лв./, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода: 06.04.2012г.- 07.04.2019г., за които суми е издадена на 09.09.2019г. Заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК по ч.гр.д. №36731/2019г. по описа на СРС, 165 състав, като неоснователни.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 20031507 от 03.02.2021 г. постановено по гр. д. № 1877/2020 г на СРС, 165-ти състав, В ЧАСТТА, с която по предявените от „С.в. АД, ЕИК: **** срещу Н. А. К., ЕГН:***** искове по чл.422 ГПК вр. чл.124, ал.1 от ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 200 ЗЗД и чл.86, ал.1 ЗЗД е признато за установено, че Н. А. К. дължи на „С.в. АД сумата 292.94 лв., представляваща главница за предоставени ВиК услуги, за водоснабден имот, находящ се в гр.София, ж.к. „****, клиентски №2800030248, за периода: м.05.2016 г.- 07.04.2019г., ведно със законна лихва върху сумата, считано от 27.06.2019г. до окончателното ѝ изплащане, сума от 46.45 лв., представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода: м.06.2016 г.- 07.04.2019г., както и в частта, с която са присъдени в полза на

ищеца „С.в. АД разноси в размер на сумата 105.36 лв. за исковото и заповедно производство, за които суми е издадена на 09.09.2019г. Заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК по ч.гр.д. №36731/2019г. по описа на СРС, 165 състав.

ОСЪЖДА „С.в. АД, ЕИК: **** да заплати на Н. А. К., ЕГН:***** на основание чл.78, ал.3 ГПК допълнително и сумата 120.58 лв.-разноси за исковото производство пред СРС и заповедното производство.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____